

ლიტერატურა.

281-f/28

საქართველო

1925 წ.

ახალი წელიწადია!

ა-ცრემლდა თვალი, დაიხა გული,
 ხ-ალხის წამებით აღარ ჟღერს ჩანგი!

ა-ღსრულდა სისხლში წელი წარსული...
 ლ-ტოლვილს მრქვით მხილოლ გოდე-
 [ბის ჰანგი!

ი-ღვარა სისხლი დიდ ნიაღვვარად,
 წ-არღვნა ქართველთა ბინა, მთა-ბარი!..

მ-რსა წამებულს თავ-შესათარად,
 ლ-უსკმად დაურჩა კაპან-მალნარი!..

ი-ვერის იუდეებს, გულ-ლადრიანებს,
 წ-ყველა ტანჯულთა არ გაახარებს!

ა-ღგვის დრო უგლიმთ, კრულ-სისხლი-
 [ანებს

ღ-ა უდაბნოთ ჰქმნის თვით მათ სამარებს!
 ი-მათ საქმესა, გვარს და სახელსა

ა-მიერიდგან ჩანსთქავს ბნელეთი,
ბ-ავლილსა მათის ცოდვების კვალსა
შ-კუნით კრულ ჰყოფს ცა, ზღვა, ხმელეთი.
ლ-იზღ-გველთ სისინი, ნად-რთ დამუილი
ი-მათ უდაბნოს როცა შეჰზარდეს,
თ-ავი იწყველონ, ვერც გრძნონ დუმილი
ბ-რიგალი რისხვის როს ზრუნს დასძახდეს
„ი-უდებს კრულვა!“ - ჰოტთაც ყივილი
ლ-იას მათ მტვრისას როცა დაჰყეფდეს
მ-რლანით მაშინ, ვიმღერთ „დიდებას“
ც-ას ვეტყვით მაშინ შვებისა ქებას,
ა-ხალ წიელს, მაშინ ქართველი ერი,
ვ-აშას ძახილით, სდგეს ბედნიერი!

ფურნალ „ახალი საქართველო“ს
ბელადებს.

შემოგვესა დაცაულდენ
მიწიშვილი-ვეშაპელი;
ორივ ერთად სისინობენ,
გესდს ანთხევენ ვითა გველი.

კარგს ნუ მოვსთხოვთ გუდაფშუტას,
თავ-დამთხვეულს, ყბედსა, მყრალსა,
ზარაფიანც-ვეშაპოვსა
შობითგანვე ბილწსა, მხდალსა.

ქართველით სისხლში გათხუპნულებს
ტაშს უკრავენ უკეთურნი,
და ფიქრობენ ჩვენც ბანს მივცემთ —

ეგზომ გახლავსთ უგუნურნი!

ხრწნილნი სულით, მხდალნი გულით
აფურთხებენ ჩვენს აკლდამებს..
ფულზე თავი გაიყიდეს,
დაემონნენ უგლიმთ ქრთამებს.

უხარიათ იქედნებსა,
სისხლის მსმელებს შეუერთდენ;
მხოლოდ ის ჰკლავს საზიზღრებსა
მოძმეთ სისხლს, რომ თვით ვერ ხვრეტ-

[დენ.

დაცდილია: — ტურა-მგლები
როს ჯიჯგნიან სადმე ლეშებს,
ხრწნილ ხორც-სისხლის მძიმე სუნი
ყვა ყორნებსაც დაიგეშებს.

ყრანტალობენ... გვეძახიან...
—ვისი ხმაა საზარელი?

საქართველოს დასჩხავლიან,
 დრო დაუდგათ სახარელი!

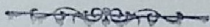
ცოდვით ხრწნილსა მუცელ-გუდას
 ქებით ამკობს ფლიდი, შტერი;
 ბელიარსა მოემატა
 ბელზებუთი ქართველთ შტერი.

ქარუმიძე, მიწიშვილი,
 ვეშაპელი, ყანდარელი:
 ოთხი ჟუდა; ოთხი გველი!
 სად ძვრებიან, სად აქვთ ხვრელი?!

სწყევლის ამათ ქართველობა,
 საქართველო და თვით ღმერთი!
 ჩვენც ნუ გვინდა ეს კრებული
 —საზიზღარი ჯოჯოხეთი!

NK 182